

én fjer bliver altså ikke til fem høns i virkeligheden, hvis man holder sig til det faktuelle. Og så skal jeg minde om alle de gange, hr. Frank Dahlgaard i denne sal har rost mine svar på onsdags-spørgsmål efter onsdagsspørgsmål om økonomiske forhold i forbindelse med euroen og dansk deltagelse. Vi har stort set været enige, undtagen om én ting: Hvorvidt vi kunne anbefale et ja, henholdsvis et nej.

Så vil jeg bare til sidst understrege, at der altså er 12 lande i Europa, der har set, at der har været fordele ved at være med, og som er med, herunder Grækenland, som har en græsk valuta, der hedder drakmen, som er over to tusind år gammel. Grækenland har alligevel valgt at være med i et solidarisk fællesskab for at skabe en stabil udvikling i Europa, som Danmark kan drage stor nytte af, selv om vi ikke er med. Jeg så jo helst, at Danmark var med solidarisk med de andre lande i Europa, men sådan skal det ikke være. Det har jeg noteret mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2813

11) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er regeringen enig med bestyrelsesformand for NeuroSearch, Asger Aamund, som for nylig har fastslået, at det danske euronej vil gøre Danmark til en slags »frilandsmuseum«, fordi kapital, investeringer og produktion vil søge andre steder hen?«

Skriftlig begrundelse

I Berlingske Tidende den 29. april 2001 skriver bestyrelsesformand for NeuroSearch, Asger Aamund, i en stor artikel med overskriften »Tilbage til fortiden«, at det danske nej til euroen vil få udviklingen til at gå uden om Danmark. Asger Aamund er en anset dansk erhvervsmand, hvis vurdering må tages alvorligt.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo lidt videre i samme emnekreds. Den ansete, jeg ved ikke hvorfor, bestyrelsesformand for det, der hedder NeuroSearch, som er inden for biologiteknologien, Asger Aamund, skrev for vistnok 14 dage siden en stor artikel i Berlingske Tidende, »Tilbage til fortiden«, hvor han

beskrev en situation som følge af det danske nej til euroen, hvor investeringer, produktion og beskæftigelse vil dampe af sted til andre lande, og hvor Danmark vil blive fattigere.

Det er baggrunden for spørgsmålet: Er det en opfattelse, som regeringen deler?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Se, det er jo svært at skulle gentage hele det forrige spørgsmåls duel, og derfor vil jeg indrømme, at jeg ikke har læst den pågældende artikel. Jeg har noteret mig, at der er mange, der i læserbreve har reageret mod den. Derfor vil jeg heller ikke forholde mig til den. Men ordet frilandsmuseum er sat i citationstegn her, og derfor går jeg ud fra, at det er brugt, og at det er taget fra artiklen. Og så vil jeg sige, at jeg ikke er enig i, at Danmark bliver et frilandsmuseum ved at være uden for euroen.

Frank Dahlgaard (UP):

Det var da i hvert fald et klart svar på et klart spørgsmål: Hr. Asger Aamund står alene med sine ekstreme synspunkter om, at det forhold, at Danmark har valgt positivt at sige ja til at holde fast i sin gode gamle krone og sin selvstændige økonomi, ikke er noget, der bringer dansk velstand eller økonomi eller beskæftigelse i fare. Det har den store investering fra Biogen og andre da også vist.

Så jeg kan forstå på ministeren, at ud fra økonomiske og beskæftigelsesmæssige betragtninger er man ikke nejpadder eller dumme padder, fordi man har stemt nej. Det er da i hvert fald ikke en opfattelse, de amerikanske investorer har.

Afslutningsvis skal jeg spørge, om ministeren også vil tage afstand fra det, Asger Aamund har skrevet i sin artikel, nemlig at han betragter det danske folkestyre efter nej et til euroen som en slags bodegadepokrati.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil ikke gå længere ind i den artikel, som jeg ikke selv har læst. Derfor vil jeg nøjes med at sige, at jeg heller ikke har tilkendegivet, at de, der har stemt nej, skal karakteriseres på en eller anden negativ facon. Det er hver vælgers ret at sætte sit kryds, hvor man finder, det skal sættes. Det kunne jeg ikke drømme om at anfægte.

Men jeg vil heller ikke afstå fra at kæmpe for det, jeg finder er rigtigt, nøjagtig som hr. Frank Dahlgaard arbejder og kæmper for det, hr. Frank Dahlgaard finder er rigtigt. Det er nu engang de-